

APPLAVSVS ACADEMICVS

ILLVSTRISSIMO ac MAGNIFICO DOMINO,

D. CHRISTOPHORO
GRZYMVL TOWSKI
CASTELLANO POSNANIENSI &c. &c.

Ad

Festum & simul faustum Hymenæi diem

cum

ILLVSTRISSIMAM & LECTISSIMAM VIRGINEM

ALEXANDRAM CÆCILIAM

LESZCZYNSKA

A LESZNO COMITISSAM &c. &c.

auspicatissimo sibi sociaret coniugio,

Per

M. ANDREAM STANISLAVM SAŁECKI Philos. Docto-
rem, Eloquentiæ in Academia Posnaniæ: Professorem,

Voti Academici gratiâ officiosissimè

EXHIBITVS.

Anno post Christum natum

Magne Deus Christophoro aLEXandraq; faucto.

PROSNANIÆ,

In Officina Viduæ & Hæredum ALBERTI REGVLII.

In
 INSIGNE
 ILLVSTRISSIMÆ & ANTIQVISSIMÆ
 DOMVS
 GRZYMVLTOVIANÆ.

Condecorata CRVCIS signo quid denotat ARBOR
 Hac, GRZYMVLTOVIÆ nobile Stemma DOMVS?
 Vt datur arboribus suaves producere fructus;
 Eximios profert sic DOMVS ista VIROS.
 Qui quàm virtuti studeant, pietate ferantur
 In Patriam & Superos, CRVX veneranda docet.

Stanislaus Szoldrski Castellani des Biechouienfis,
 Rhet: Studiosus.

XVII-7514-III

In
S T E M M A
ILLVSTRISSIMÆ & VETVSTISSIMÆ
D O M V S
LESZCZYNIANÆ.

Cum varios varia exornent insignia, nullum

Hoc magè, quod gestat LESZCZYNIANA DOMVS.

Innuat, hic quod sint, qui, vix toleranda BISONTI,

Pro Patria subeant ardua quæq, VIRI.

Quantum Marte queant, sua quid Facundia possit,

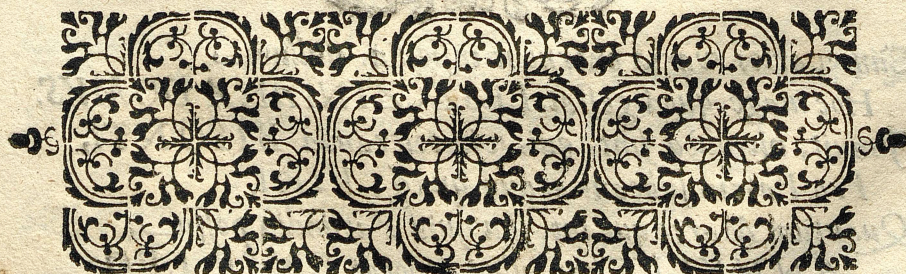
ANNVLVS hoc, illud denotat ENSE LEO.

Stanislaus Kołodzki Pocillatoris Brestensis Filius,
Poëseos Studiosus.

Pars bona, mulier bona, in parte
bona timentium DEVM, dabitur vi-
ro pro factis bonis. Sicut sol oriens
in mundo in altissimis DEI, sic &
mulieris bonæ species in or-
namentum domus eius.

Ecclesiastici 26.

NON diffiteor ego, *ILLVSTRIS* ac *MAGNIFICE DOMINE*, solennem hunc Tuum diem, quo Festum Hymenæi cum *LECTISSIMA SPONSA TVA* celebras, satis illustrem esse, etiamsi Musæ Academicæ veluti Harpocratico indulgentes silentio in publicū Tuæ lætitiæ non erumperent applausum; licet nullam suorum votorum emitterent contestationem; nec Tibi præsentem festiuam solēnitatem, ac solennem festiuitatem gratularentur. Quidquid enim ad splendorem maiestatemq; illius spectare videbatur, nihil, quod desit, hīc animaduertitur. Recreat Tuos oculos amplissimus magnanimatorum Maioris Poloniæ Heroūm, nobilissimorumq; Hospitum conuentus. Perfundunt incredibili lætitia mentem Tuam tot fidissimorum Amicorum congratulationes. Noua & inusitata gaudiorum vis animo Tuo ingruit ex tam splendido rerum omnium apparatu. Insueram in Te ciet voluptatem diuersorum musicorum aures Tuas & audientium adeo mirificè demulcentium modulatus fidium neruorumq; concentus. Quid iste parietum sumptuosis peristromatibus, affabreq; confectis aulæis decorus ornatus? quid insignis mensarum instructio? quid lautissimus rerum cunctarum, ad huiusce diei magnificentiam congestarum apparatus, in quæ Te non euocat tripudia? Cæterum probrosum visum est & officiosis Iouis summi Filiabus Te in suis seraphæis à Filia Aquilæ Poloniæ, Sacræ Ecclesiæ Romanæ alumna, Regni Ordinum famula, Academia, suavi ingenuarum literarum

rum promulside potatum, clamitantib⁹, in Tuæ verò SPONSÆ
Dignissimæ Illustrissima Domo innatum quendam in Mu-
sas Academicas semper viguisse & vigere amorem, propa-
lantibus, suorum officiorum hîc deesse promptitudinem; &
inter tot amicissimorum Tecum lætantium voces, inter tot
fidicinum ac choraularum suauitate cantûs delicias auribus
facientium symphonias, ingrata Angeronæ litare taciturni-
tate; neq; vllum Academicæ harmoniæ phtongum exhibe-
re. Profiliunt igitur è priuato ac vmbatili lare in publi-
cum conspectum ad debitum VOBIS exhibendum officium,
atq; succumbere potius impari viribus oneri, quàm desidi-
æ notâ signari, desiderari potius in se dicendi maiestatem,
quàm deesse officio ad publicum applausum eligētes, vota q;
votis accumulantes, me etsi eloquij satis tenuis ad sua sensa
explicanda in Tuum, ILLUSTRISIME DOMINE, expediunt ob-
tutum. Proinde cùm ego maiore voto quàm ingenio ad
præsentandum huncce Academicarû Musarum Applausum
assurgo, quæso, vt eum, LECTISSIMI NEOSPONS, Vosq; Ho-
spites Humanissimi, hospitali beneuolorum animorum ve-
strorum excipiat sinu, à musicoq; concentu ad Oratoriam
modulationem pro exigua temporis intercapedine aures
mentesq; Vestras defleat. Quamquam quî mihi diffiden-
dum, quin sermonem meum annuente Vestræ gratiæ sitis
complexuri gremio, cùm debiti Vestris virtutibus atq; de-
coribus officij debitum à me stipendium exsoluatur.

Atq; dum in conspectum Tuum, ILLUSTRISIME ac MA-
GNIFICE DOMINE, omnis venerationis ac dignitatis plenum
prodeo, officiosæ potius gratitudinis, quàm alicuius ambitio-

ſæ oftentationis & iactantiæ debitum perſoluturus, in ipſo
ſtatim orationis limine tantus virtutum Tuarum ſplendor,
oculos meos perſtringit, tantaq; dicendi & ſcribendi de Te
ybertas ſeſe offert, vt vndenam orationis meæ ſumam initi-
um, prorſus ignorem. Quē enim non animi pendeam? quī
non mente fluctuem, ex quo prius fonte debeam ducere Tua
præconia? cū mihi diligentiori mentis acie Te intuenti ex
hac Familia progenitum Te exhibeas, quā Eccleſia, Patria,
Literæ, nihil habuere illuſtrius, nihil antiquius, nihil preti-
oſius. Sed mihi iſtiusmodi rei mentionem facienti, Clariſ-
ſimorumq; Maiorum Tuorum memoriam vſurpanti exem-
plo videtur poſtulanda venia, ne fors Tibi præbeam occaſio-
nem non nihil mihi ſuccenſendi. Multorū enim hominum,
eorumq; de literis bene meritorum paſſim id percrebreſcit
ſermonibus, quā ſaſtidias alienorum colorum imagines,
ac eum ferè Vatiniano proſequaris odio, qui deſideret, ad in-
ſtar illius corniculæ ab ingenioſiſſimo Phrygum Philoſopho
effigiata, ementitis aliarum elegantiorum auium plumis tu-
meſcentis, Maiorum virtutibus ac bene factis gloriari, pro-
prijs verò meritis deſtitutum eſſe. Quanquam quid ego ex
ore hominum id prodire dicam, cū illa iuuentutis Tux,
laudabiliter, quia non in otio intra domeſticos parietes, ſed
in exercitio virtutis partim intra Academicos, partim intra
magnorum Poloniæ Heroū aulicos penates tranſactæ, in
lucem edita luculentiffimè id conteſtentur ſpecimina. Su-
perſedebo hic commemorandis alijs, illam nedum auditu
iucundiſſimam, ſed & lectu digniſſimam ECHONEM Virtutū
ILLVSTRISSIMI illius VIRI, cui immortalis ob ſuarum dotum
atq;

atq; præclare factorum præstantiam debebatur vita, **ANDRÆ SZOLDRSCII** Pofnaniëfis Epifcopi à Te Per-
illuftri **CAPITVLO** Pofnanienfì fummà cum dignitate
enarratam, ac dein luci publicæ præfentatam, tacitus nullo
modo præterire poffum. In ea Tu ad mentem fapientiffi-
morum quorumvis Virorum cedro infulpendum reliqui-
fti effatum, afferens; *Virtutes Maiorum tantum ad incita-
mentum prodeffe, ad laudem non multum conferre, nifi pro-
prijs virtutibus ab unoquoque Maiorum gloria superetur.*
Et quidem prudentiffimè. Illuftres enim, & ad quævis ma-
gna nati animi magis in voto habent proprijs impendijs fa-
mam fibi comparare, & comparatam meritis augere, quàm
à Maioribus acceptam ambitiofè publicare. Quod fi in illa
iuuenili ætate non Maiorum geftis ac gloria fplendefcere,
fed proprio Marte acquifitis meritis clarefcere contendendū
iudicãfti; ad hanc peruectus virilem, quin longam Auorum,
Abauorumq; gloriam florentiffima rectè factorum nouita-
te decorandam fentias, non difficili confequor coniectura.
Aft, quæfo, parce audenti, Tuaq; veniã liceat mihi non enu-
merare Virtutes & præclare facta Tuorum Maiorum, fed
tantum memoriam eorum vel extremis faltem labris attin-
gere. Quid igitur? haud fcio, num quispiam in ancipiti
fufpenfus hæreat lance, aut ignarus fit, Te ex hac prodiiffe
Gente, ex qua, vt Annalium deprædicant monumenta, Sar-
matia noftra innumeros Heroäs admiratur. Namq; fi præ-
teritorum temporum memoriam repetere, Hiftoriarumq;
volumina euoluere velim⁹, non difficulter animaduertemus,
Te illuftre Tuum Genus cum nobiliffimis in noftra Polonia
Familijs

Familijs GRVDZINSCIORVM, POTVLICCIORVM,
 OLESNICIORVM, ZAMOSCIORVM, GOSLICCI-
 ORVM, SIEMIANOWSCIORVM, OLESCIORVM,
 BIEGANOWSCIORVM, KAZANOWSCIORVM,
 SMOGVLECCIORVM; aliorumq; sexcentorum, ex Gente, vt
 originis antiquitate, ita etiam præclarè factorum magnitu-
 dine, semper apud nos Sarmatas clarissima habita, GRZY-
 MALIORVM scilicet, deriuare. Vnde ortos quot possemus
 enumerare sapientissimos Regni Senatores? quot sanctissi-
 mos Archipræsules? quot piissimos Antistites? quot pru-
 dentissimos Palatinos? quot Castellanos magni consilij viros?
 quot Capitaneos vigilantissimos? quot Exercituum Ducto-
 res rei militaris peritissimos? quot Iudices Terrarum æquis-
 simos? quot Viros bellicosissimos? quot milites strenuissi-
 mos, & propè Martis ac Bellonæ filios? si illos hic recensere
 liceret. Sed cùm istorum splendor tam arcta & angusta
 paginâ sat conuenienter ac dignè nequeat definiri, eò quòd
 eorum præclarè facta tam ampla, tamq; multiplicia sint, vt
 in enumerandis illis, debitaq; & conuenienti laudum apo-
 theosi decorandis, ac seræ posteritati non tantùm ad admis-
 randum, sed & ad imitandum iurè transmittendis, atq; viuus,
 vt par est, Eloquentiæ coloribus affabre depingendis, diser-
 tissimorum etiam quorumuis Oratorum deficerent peni-
 cilli, non ego in eorum laudes singillatim excurrere atten-
 tabo. Itaq; si persequendis illis supersedero; si & IOANNEM
 illum Virum Legum Diuinarum Humanarumq; cum pri-
 mis gnarum, ex Decretorum Doctore in primis Decanum
 Cracouiensem, & Canonicum Gnesnensem, posthæc Regni
 Cancellarium, ad extremum Archiepiscopum Gnesnè: non

commemorauero; si **SVIDRIGERVM** Crusiciensem, si **PAVLVM** Posnaniensem, si **DAMARATVM** etiam Posnaniensem, si **PRECLAVM** Vratislauiensem, **EPISCOPOS** præteriero, si **IANVSSIVM**; si **IOANNEM**; si **NICOLAVM GRZYMVŁ** & **TOVLOS** viros Arte & Marte etiam apud Gentes exterarum clarissimos; si tot alios præclaros viros, Regni Lechici Lumina, belli Fulmina, Ecclesiæ sanctæ Columnina, velarijs silentij involucros; id non meæ voluntati, sed magnitudini virtutum, claritudini præclaræ factorum, splendori tantorum Virorum est adscribendum. Etenim hoc in nostra Sarmatia semper fuit & est nobilissima Tua, **ILLVSTRISIME DOMINE**, Prosapia, quod fuit olim Dodonæ Quercetum Ioui sacrum. Ibi nulla penitus fuit arbor, cuius aut folia pro Coronis, quæ capitibus triumphantium Ducum imponerentur, plectendis non cederent: aut ramus, vel pro aliquo Insigni, quod cuiquam Regum daretur, elaborando; vel etiam pro Caduceo, qui Mercurio offerretur, conficiendo; vel pro Hasta, quæ Mineræ porrigeretur, fabricanda; vel pro Claua, quæ Marti in manus traderetur, præparanda; vel pro Sceptro, quod Ioui subministraretur, efficiendo, non assumere-tur. Non dissimili ratione & Tuæ Illustrissimæ Familiæ cælitus concessum est eiusmodi viros procreare, vt semper censerentur, nuncq; censeantur dignissimi, quorum his Caduceus Episcopalis, illis Claua Ducalis, his Aposphragisma, illis alia Insignia atq; munia Regni publica capeffenda & gestanda dignissimè committerentur & committantur securè. Illis enim donatum pietatis zelo cum Numa Pompilio, prudentiâ cum Epaminunda, sapientiâ cum Scipione, temperantiâ cum Pompeio, liberalitate cum Cyro, munificentia cum

cum Alexandro, fortitudine cum Themistocle, iustitiâ cum
Æaco, clementiâ cum Vespasiano, gratiâ apud homines
cum Alcibiade, auctoritate apud omnes cum Socrate, cæ-
terisque virtutibus cum summis quibusque viris decertare.
Quo sit, ut existimem, haud posse reperiri cuiuspiam tantam
dicendi facultatem, tam Diuinum orationis genus, quo di-
gnè ac conuenit eorum possint encomia non dico compre-
hendi dicendo, sed ne percenteri cogitando. At cum ego,
veritus ne alienis plumis ornare Te, nomenque Tuum ali-
unde petitis coloribus illustrare videar velle, hos consultò
transeo, carissimum Genitorem Tuum **ILLVSTRIS SI-
MVM STANISLAVM GRZYMVL TOWSKI
CAPITANEVM** Sredensem eloquar an fileam? In hunc,
ut virum inter cæteros, qui aliquando in Rep: Polona con-
siliorum gravitate, virtutum splendore, rerum gestarum
gloriâ floruerè clarissimi, cum aciem mentis meæ conuerto,
ita amplam, ita facundam, adeò exuberantem video mihi
offerri dicendi materiem, ut etiam si omnium aliorum ex
peraugusta Familia hac genitorum laudes non attigero, il-
lius tamen elogiorum amplitudo tanta est, ut in immen-
sum orationis pelagus vela dictionis meæ possit abripere.
Ille enim ita de Rep: merebatur, ut omnium bene excocto
iudicio existimaretur dignissimus quibusuis etiam primarijs
in Rep: Dignitatibus, si eas appetiisset. Sed non ambiit, nam
illum non latebat, quòd quantò quisque in eminentiori con-
stituitur loco, tantò grauiori premitur pondere negotio-
rum. Ea quippe Dignitatum sæculi istius est natura, ut
quamuis in primo sui aditu plenam lætitiæ atque delicia-

rum quarundam exhibeant frontem, non multum tamen
post acutis tum laborum tum difficultatum spinis posses-
sorum suorum animos replere soleant. Atque ita ne la-
tum (quemadmodum dicitur) vnguem à veritatis trami-
te recessit Academicus ille, qui volens insinuare honorum
& dignitatum quarumvis gradus spinosos, & perquam ar-
duos esse, Coronam super spineta depinxerat, adiunctâ Epi-
graphe; Tollat te, qui te non nouit. Non commemoro hic
insignem illius in DEVM pietatem, quam ille tot ac tantis
liberalitatis monumentis in plurimis locis adornauit. O-
mitto singularem prudentiam, quâ ille tantâ polluit, vt nihil
vnquam tam arduum exstiterit, nullum tam difficile nego-
tium ei occurrerit, quod summa cum felicitate, & felici fa-
cilitate, omnium cum applausu & admiratione, immo ali-
quando & cum inuidia, non perfecisset. Nihil dico de i-
pso erga amicos & vicinos studijs, quos ille ita amabat, vt,
quoties inter eos aliquas dissensiones, vel mutua odia orta
videbat, mox ea singulari sua prudentiâ componere, astu-
antesque irâ animos ad concordiam reuocare elaboraret.
Silentio prætermitto incredibilem amorem illum in Patriæ
integritatem, qui in eo ita excelluit, vt quoties in Comi-
tijs Sredensibus, alijsque Nobilitatis Maioris Poloniae con-
uentibus, votis inter se pugnabant Ciues, ille, quod æquita-
tistratio, Reip: salus, Ciuium incolumitas postularet, aureo
suo proferret ore. Illam laudabilem ipsius de Tui educati-
one diligentiam, curam, & sollicitudinem, quonam verbo-
rum genere deprædicabo? qui toto pectore in id incumbere
bat, vt Te talem Orbi Sarmatico exponeret, ex quo Patria

tam

tam pacis quàm belli tempore, veluti ex tripode Apollinis, saluberrima depromeret consilia. Atq; ideò cum luculentissimè compertum haberet, optimas literas eas esse, quæ DEO simillimos efficiunt homines, & ad quæuis magna excellensque aggredienda, bona assequenda, sternunt ac præparant viam, ipsdē tenerrimam adhuc ætatem Tuam tradere informandam destinavit. Verum inexorabilis fati necessitas, invida vitæ rebusque humanis nouerca mors, hæc sua tam pia & omni deprædicatione digna vota non permisit maturare. Vix enim Tu aliquot ingressus fueras annos, ipse magno cum omnium dolore sæua Parcarum manu est interceptus. Non defuit tamen, cuius animo hæreret de Tua institutione & vitæ ornamentis assidua cura & cogitatio. ILLUSTRISSIMA namque PARENS Tua nunc Podlachix PALATINA, parum ducens Tibi vitam dedisse, nisi quoque omnibus vitæ Tuæ rationibus quàm optimè consulisset, omnes suas curas & cogitationes in Te conferebat. Quare primis bonarum literarum fundamentis intra domesticos penates iactis, ampliores doctrinæ quasiturus fructus, ad Athenæum Maioris Poloniæ, POSNANIENSEM ACADEMIAM, concessisti. Vbi quanta pietatis & religionis in DEVM, obseruantix in Præceptores, conatus atq; diligentix in Musas edidisti specimina, modum illis explicandis non inuenit mea Oratio, siquidem nec Tu in ijs modum seruares. Non Tibi calcar addendum fuerat ad perdiscendas honestissimas disciplinas. Quippe currebas in studiorum curriculo concitato gradu, ut celeriores essent virtutis Tuæ cursus quàm ætatis. Vernabant adhuc anni, & iam autumnabat.

ingenium Tuum, videlicet apprimè scientis, omnia aliena
esse, suum cuiq; quod sapit; id verò in ætate matura nesciri,
quod in tenera non addiscitur. Reuixisset vtinam tunc Di-
ogenes ille Cynicus, ex quo dum quæreretur, num sicubi in
Græcia viros bonos vidisset? respondisse dicitur; viros nus-
quam sed Lacedæmone pueros: mutasset profectò vocem,
& conspecto CHRISTOPHORO GRZYMVLTOVIO
ætate tunc puero, sed moribus & ingenio viro, quòd virum
in Maiori Polonia vidisset, minimè ancipiti distrahor cura,
fuisse dicturum. Iuuenis enim videbaris, & iam mores præ-
teferebas senum, ô mehercule magnum, & hoc sæculo vix
auditum exemplum! Animus Tuus generosus, vt ad quæ-
uis egregia, magnificaq; natus, ab omnibus inhonestis &
minimè decentibus rebus prorsus erat alienus. Illò totis vi-
ribus contendebas, quò Te Maiorum gloria, carissimæ Pa-
triæ expectatio inuitabat. Et quamuis mirum in modum
ingenium Tuum omnis scientiæ atq; doctrinæ capax fuerit;
quamuis mirâ sagacitate in inueniendo, celeritate in perci-
piendo, maturitate in iudicio ferendo polleres; non tamen
hæc quantamcunq; in Te præsumptionis & superbiæ scin-
tillam excitârunt. Non successus in literis inflauit, non
exulit sapientia opinata, sed quantò insignior in bonis di-
sciplinis fuit tuus profectus, tantò moderatior de illo in Te
sensus. Hoc verò hisce temporibus apud homines iuueni-
lis ætatis ita est inusitatum, vt phænice ipso rarius esse vi-
deatur. Nam quotusquisq; est in præsentī sæculo (vt Plinij vtat
verbis) qui vel ætati, vel auctoritati alicuius, vt minor cedat?
*statim sapiunt, statim sciunt omnia, neminem verentur, imi-
tantur*

tantur neminem, atq; sibi ipsis exempla sunt. Longè alius
ab his fuit Tuus, ILLUSTRIS DOMINE, genius & animus,
ut felices se eouſq; prædicent illi, quibus vnâ Tecum, ex
quo pietatis, modestiæ, generositatis & cæterarum heroi-
carum virtutum exempla sumere poterant. Musis Gratijsq;
sacra peragere contigerat. Professores ipsi, penes quos non
tam docendus, quam potius alijs ad illustria & præclara
quæq; cogitata excitandis exemplar virtutum monstrandus
residebas, quàm mirificam ex Tuis eximijs dotibus & mori-
bus percipiebant voluptatem. Nullus equidem fuit, qui Te
non ad Ecclesiæ Orthodoxæ patrociniū, ad Patriæ propu-
gnationem & auxilium, ad PARENTIS carissimæ, aliorumq;
Consanguineorum & Amicorum solatium, ac Illustrissimæ
Prosapiæ ornamentum, natum non ominaretur. Neq; so-
lūm hæc ACADEMIA POŒNANIENSIS ita Te deprædicat, etiam
MATER istius, ad quam absoluto hic humaniorum studio
curriculo, perceptisq; Philosophiæ, Iurisprudentiæ, Ma-
theseos arcanis, Te contuleras, sribundum & sciendi subli-
miora auidum animum dulcissimo aliarum scientiarum ne-
ctare expleturus; eandem virtutum Tuarum ac dotum cla-
ritatem, & excellentiam concelebrat. In solisnè sapientiæ
domicilijs illustris Tuus spiritus suos diffundebat radios?
etiam in tot nobilissimis Regni Procerum Aulis satis lucidè
ijsdem splenduere. Immo quemadmodum splendidissimus
mundi oculus Sol, quò altius ascendit, eò dilucidiores per
orbem terrarum diffundit radios: non dissimili ratione
splendor virtutum Tuarum, quò altius cresceres ætate, insi-
gniore edebat nitorem. Ille, ille profectò præter Familiæ
ampli-

amplitudinem effecerat, vt, cū ad Nobilissimam Domum
OSSOVIORVM vitæ, toriq; sociam inde obrenturus, animum
contulisses, ILLVSTR: BARBARAM OSSOVIAM coniugem, gratu-
lantibus sibi id vniuersis ei sanguine iunctis fueris consecu-
tus. Cum qua, quàm amænissimos etsi perbreues duxeris
annos, non tam ego calamo exprimere, vti Tu animo potes
concipere. Summa enim mentium ac voluntatum consen-
sio inter vos regnabat, vt Caiam Romanam reuixisse, & in-
coniugem Tibi cessisse non immeritò quispiam iudicaret.
Ac proinde ingenti dolore animum Tuum affici erat ne-
cesse, cū fæderatus & naturæ & fortunæ in excidium hu-
mani generis hostis mors caput ipsius sub feralem armatæ
falcis ictum submiserit; & multò grauiorē sensisses, ni caris-
simæ sobolis ex illa susceptæ, IOANNIS, inquam, Tui & ILLV-
STRISSIMÆ AVIÆ suæ singularis delicij, mœrori squaloriquē
immersam mentem Tuam præsentia oblectaret, recrearet.
Faxint Superi, vt cuius eximijs dotibus à Deo, naturaq; sibi
concessis nîstrum in modum delectaris, & patrifare incipi-
entem summa cum voluptate conspicias, quàm diutissimè
& fortunatissimè sospes sospitem cum prosperrimo votorum
omnium successu contuearis. Tribuat Largitor cunctorum
bonorum munificentissimus, vt ceu nunc Tua præclare fa-
cta ab omnibus celebrantur, ita etiam illius eximia laude
florentem virtutum Tuarum gloriam alijs super alia operibus
augentis, in diesq; feliciori passu ad perennem memoriam
contendentis, celebrari, incolumis quàm longissima anno-
rum serie audire possis. Tua verò gesta quòd amplissimis
nobilitentur verbis, non est, quo quisquam in admirationem
rapia-

rapiatur. Nihil enim vnquam à Te peractum est, quod non illustre fuerit atq; heroicum. Perspexit optimè SACRA REGIA MAIESTAS, immo & toties probauit luculentissimè, quàm singulari præditus sis prudentia, quàm egregia rerum agendarum donatus dexteritate, & propterea SVCCAMERARIATVM CALISSIENSEM inprimis, deinde CASTELLANATVM POSNANIENSEM Tibi conferendū iudicauit; & PALATINATVM contulisset, ni cum suscipere, quemadmodum id famâ constat, reuerèter renuisses. Viget in recenti memoria S. R. M^{tis} erga Se Tua illa propensio & fides, si quando, tum & insurgente Aquilonia tempestate comprobata, declarata. Cum enim violator fæderis bellatorum Sueticorum Mars ferrum, contra Poloniam vibratum ferret, Tu, cum numerosa fortissimorum militum caterua proprijs impensis conscripta, non minùs alacriter alijs Regni Herõibus aduersus eum progrediebaris, illius impetus reprimendo, conatus impediendo, & vbi sese offerebat occasio hostium agmina prosterendo. Ac postquam REX Serenissimus versùs Regni sedem Cracouiam, illorum temporum iniquitate sic postulante, sese transferret, Tu eum secutus es, euidenter ostendens, paratum Te fuisse pro S. R. M^{tis} & Patriæ incolumitate non tantum quæuis pericula subire, sed & vitam ipsam profunderè. Neq; hanc ita sinceram promptitudinem nudo tantummodo contestatus es affectu, & factis herõicis sat comprobâsti. Nam cum tandem aliquando misericors ac iustus Deus gemitum afflictæ Poloniæ, ob Templorum & altarium profanationes, Sacerdotum oppressiones, Ciuium interneciones, bonorum communium direptiones, agrorum

deuastationes, ciuitatum, oppidorum, & pagorum con-
flagrationes, Diuinarum humanarumq; rerum confusionem,
tristes ac lugubres latus ducentis respexisset, animosq; Ciui-
um ad fugandos e Regni limitibus hostes concitasset, opem
labanti Patriæ ferre non destitisti. Cumq; multis in locis per
Maiorem Poloniam, atq; Prussiæ confinia hostem aggredere-
reris, & spolijs ac trophæis inter gesta magnorum virorum
referendis potireris feliciter, tum ad Bytouiā singularem.
Tuam in reb^{us} bellicis dexteritatem declarasti. Vbi licet mi-
lite cum numerosis hostium copijs neuitquam conferen-
do stipatus esses, non tamen in ingentes eorum turmas im-
petum facere reformidasti, quinimo animosè oppugnasti,
oppugnatos ad interuersionem deleuisses, ni reliqui fugā suæ
saluti consulendo Tibi victoriam statuis lauro redimi-
tis, quales olim Horatio Coclitæ, & Q. Martio Tremulo
Romani, Manlio Prætori Casilino Prænestini, Glabriori
Marcus Acilius, Gorgiæ Leontino Græci extruxerant, in-
sculpi merentem reliquissent. Iactet ergo victrix illa genti-
um, domitrix nationum Roma Decios, qui semel tantum
vitam pro Patria deuouerunt: extollat laudibus Camillos,
quorum consilio atq; virtute crudelitati Senonum & Gallo-
rum erepta fuit: celebret Cicerones, qui facem nefariæ
coniurationis in manibus scelerati Catilinæ extinxere: effe-
rat amplissimis vsq; ad æthera verbis Marcellos, quorum vir-
tute, industria, robore, ad pristinum decus & libertatem est
reducta: deprædicet Scipiones Patriæ amantissimos, labo-
ribus circa eius salutem perquam gloriosos: etiam nomen
famamq; gestorum Tuorum, hoc pietatis sacrarium, liber-
tatis

raris domicilium, nempe Regnum Poloniæ fastis æternitatis
consignabit. Verum quò diligentius ego enumerandis vir-
tutibus Tuis & præclare factis animum meum applico, eò
amplio rem illamq; semper nouam video mihi offerri dicen-
di materiem; ita, vt nullius sit tanta fandi vbertas, nullius
tam facunda & vberfacundia, quicquid ea ad amussim vel recen-
sere, aut in paginam possit congerere. En ad tam præstan-
tia decora Tua & ornamenta non exiguum splendoris & cla-
ritudinis accessit augmentum, cum indissolubili nexu amoris
Tibi deuinxeris ILLUSTRISSIMAM GENTEM LESZCZYNIANAM.
Illam, inquam, GENTEM Tibi consociasti, ex qua tot viri
fortissimi, tot Ciues Patriæ amantissimi, tot Regni Senatores
prudentissimi & florentissimi prodierunt. Nam comme-
moremne BOSSUTAS & ANDREAS Gnesnenses ARCHIEPISCO-
POS? Recensemne RUDGEROS, VERNEROS, & FRIDERICOS
Vladislauenses, PAVLOS Posnanienses, RAPHAELIS Plocen-
ses, EPISCOPOS? Enumeremne BRONISSIOS Posnanienses, PRÆ-
DISLAOS Calisienses, ANDREAS Brestenses & Derpatenses,
RAPHAELIS Belzenenses, PALATINOS? Memoremne IOANNES
Brestenses, & Sremenses, CHERVBINOS Lendenses, DOBIE-
SLAOS Premetenses, RAPHAELIS Posnanienses, & Sremenses,
CASTELLANOS? Reuocemne in memoriam RAPHAELIS
illos, VENCESLAOS, BOGVSLAOS, Maioris Poloniæ, Cracouiæ,
GENERALES? Recolamne memoriâ alios sexcentos viros
Toga & Sago clarissimos, honoribus maximis in Rep. Po-
lona cumulativissimos, in quorum gestis, virtutibus, erga Ec-
clesiam & Patriam promeritis recensendis, nedum mea re-
nuis suada, sed & illius Demosthenis, Ciceronisq; mira illa

eloquentia procul dubio deficeret. At de BOGVSLAO
Regni PROCANCELLARIO, Maioris Poloniae GENE-
RALI, Miedzirzecensi, Ofiecensi, Szluchouienſi, Borze-
chouienſi CAPITANEO, Tuæ verò, ILLUSTRISſIME DOMINE
SPONſæ Lectiſſimæ PROGENITORE cariſſimo, morte
quidem illo abſumpto, ſed qui Neſtoreos vixiſſet annos di-
gniſſimo quid dicam? Quanta illius fuit in omnes humani-
tas? quanta prudentia? quantus boni publici amor? quanta
in Regni Ciues & Regem pietas? Quia prima ſtatim iuuen-
ta proximam illam & veluti compendiariam ad æternam
nominis gloriam ab illo ſapientum Græcorum principe So-
crate delineatam ingreſſus viam, nihil vnquam, quòd ad car-
ræ Patriæ & amplitudinem augendam, & in integro incol-
umitatem ſeruandam ſpectare videbat; tum quod ad ſuo-
rum Maiorum decus ampliandum pertinere arbitrabatur;
prætermittendum putabat. Sed ſi & iſtius prout iam à la-
boribus ſuis, quos ob Eccleſiæ ſanctæ immunitatem, hono-
ris Diuini augmentum, Sereniſſimi Regis gloriam, cariſſi-
mæ Patriæ ſalutem libentiſſimè ſubibat, generoſiſſimè ſu-
ſtinebat, felicitiſſimè continuabat, in requie beatarum men-
tium quieſcentis, elogia alto venerer ſilentio; habet & præ-
ſens ſæculum ex hac ILLUSTRISſIMA PROSAPIA ortos eiufmodi
viros, qui non minori cum ſtudio quotidie inſignioribus in
Eccleſiam, Patriam, Principem promeritis celeberrimam
Gentem ſuam cumulant, locupletant. Gloriabatur olim
penè inſolentiùs Reſp: Romanorum magni nominis apud
ſe familiâ Marcellorum, quòd ex ea vno eodemq; tempore
tres Senatores habuiſſet, qui hoſtium Romanæ libertati in
fidio

fidantium conatus cum vitæ fortunarumq; suarum impendio reprimebant. Quantò conuenientiùs Resp: Polona gloriari potest Illustrissima LESZCZYNIORVM Domo, ex qua hisce calamitosissimis temporibus totidem Senatores videt libertatum Patriæ vindices acerrimos. Videt Illustrissimum ac Reuerendissimum Dominum VENCESLAVM LESZCZYNSKI ARCHIPRÆSVLEM Gnesnensem, Regni Primatem, Primumq; Principem; qui cùm per omnes honorum gradus iuisset, nunc in summo dignitatis constitutus fastigio saluberrima Patriæ vbertim suppeditat consilia. Videt Illustrissimum ac Magnificum Dominum JOANNE M LESZCZYNSKI PALATINVM Posnaniensem, Regni PROCANCELLARIVM, GENERALEM Maioris Poloniae, Marieburgensem, Korsunensem CAPITANEVM, in quo prudentiam cum gravitate, rerum gerendarum dexteritatem cum felicitate Polonia admiratur; qui in id summo cum studio incumbit, vt honores, quos præsefert, rectè in sua persona positos & ratione collocatos Resp. animaduertat vniuersa. Videt Illustrissimum ac Magnificum Dominum PRECLAVM LESZCZYNSKI PALATINVM Derpatensem &c. qui tot tantorum ac tam singularium præclare factorum, insignium in Rep: meritorum nitet decoribus. Sed & in Illustrissima ALEXANDRA CÆCILIA LESZCZYNSKA, Tua verò ILLVSTRIS SIMA DOMINE, SPONSA nonne eadem Maioribus ac Patre suo dignissimæ elucet virtutes? Vultus illius omnium paternarum virtutum documenta & signare præsentat, frons gravitatem, oculi lenitatem, rubor verecun-

cundiam sermo prudentiam, facta constantiam common-
strant. Quare cùm Vos *ILLVSTRISIMI NEO-*
SPONSI, & generis splendore & virtutum decore & for-
tunæ ornamentis perquam conspicui, hoc sacratissimum
celebratis connubium, quis adeo inhumanus reperiri po-
terit, qui in vota & apprecationes non prorumpat; qui Vo-
bis quæq; felicia non comprecetur. Vouet & exoptat Vo-
bis omnia prospera ac fortunata intimis & deuotissimis de-
siderijs nostra *ACADEMIA*, atq; vt olim Bactriani eo die,
quo natalitia suorum Principum celebrabant, cum festiua
acclamatione ingeminabant; *Pluant vitales Regibus ignes.*
coelestes fauores VOBIS apprecando ingeminat; *Pluant*
vitales nouis Sponsis ignes. Viuite felices ad Diuinum
honorem, ad Ecclesiæ Orthodoxæ ornamentum &
decus, ad Patriæ subsidium, ad amicorum solati-
um, ad Familiæ incrementum in omni prospe-
ritate, ac quorumuis optatorum successu
quàm diutissimè viuite.

D I X I.

